

Esők és aratás

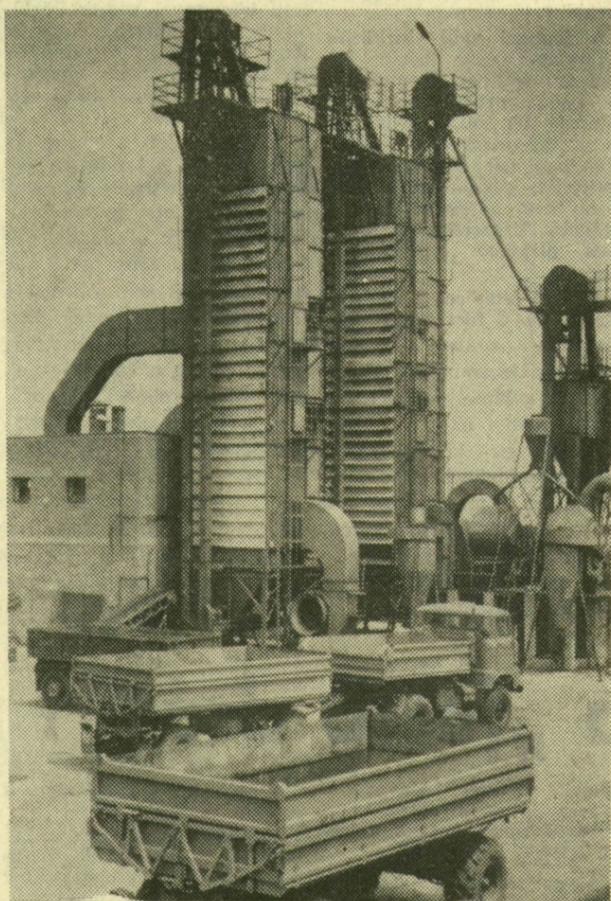
Határszemle Vásárhelyen

A 49 ezer hektáros vásárhelyi határ legjelentősebb gabonatermő tájain tartottak tegnap határszemlét az aratási felkészülés és a betakarítás kezdeti tapasztalatainak összegzése céljából. A földek egy részén már a péntek délig tartó váratlan esőzés előtt munkához láttak a kombájosok, és csupán néhány nap kérdése az is, hogy minden gazdaságban teljes kapacitással megkezdjék az új termés betakarítását.

A határszemlén részt vett dr. Perjesi László, a megyei tanács elnöke, és Horváth Károlyné, a megyei pártbizottság osztályvezetője, valamint Vásárhely párt- és állami vezetői.

A kedvezőtlen időjárás Hódmezővásárhely környékén is alaposan megnehezítette a betakarítást. Sok a megdőlt gabona, vizes a talaj, deszencsére a termés nincs vesztélyben. Ez annak köszönhető, hogy a körzet gazdaságainak rendelkezésére álló géppark, szállító- és szárítókapacitás bőségesen elegendő a 13 000 hektárnyi kalászos learatásához. De csak abban az esetben, ha az összes rendelkezésre álló erőket koncentráltan használják fel, s a kombájosokat, szállító járműveket a szükség szerint csoportosítják át. A határszemle résztvevői ennek érdekében javasolták a gazdaságoknak, hogy a gabonák dóltésége szerint sorolják be a munkát. Az elfekvő búza között ugyanis kezd kinőni a gyom, s itt kell először menteni a termést.

A mostani kedvezőtlen időjárás ellenére is jó termés ígérkezik a vásárhelyi határon. 50 mázsa körüli termésátlagot ígér a búza, és rend-

Molnár József felvétele

Jóval a szemes termények betakarítása előtt igyekeztek kijavítani a gazdaközösségekben a szárítóberendezéseket. Indulásra készen várja a búzát Hódmezővásárhelyen is a Rákóczi Termelőszövetkezetben a DSZP-32-es ikresített gabonaszárító

kívül szépen fejlődtek az őszi földekről, kihasználva az elegendő száritókapacitást adta fontosabb feladat, hogy mielőbb lekerüljön a termés a rendelkezésre álló gépet.

Úton a Progressz - 2

● Moszkva (MTI)

Lélegzetvételnél szűnhet sincs a szovjet úrkutatásban. Az Interkozmosz-program keretében végrehajtott második nemzetközi, szovjet-lengyel úrkísérelt sikeres befejezését követő második napon, pénteken, moszkvai idő szerint 14 óra 26 perckor, a Szovjetunióban felbocsátották a Progressz-2 jelzésű automatikus vezérlésű teherűrhajót.

Mint emlékeztet, a Progressz-1 február 20-án indult az űrhajózás történetében új fejezetet nyitó útjára. Mintegy másfél tonna hasznos terhet és 1000 kilogramm súlyú üzemanyagot juttatott el a Szaljut-6 űrállomásra, amellyel február 22-én kapcsolódott össze. 15 napos együttes keringés után a kiürült teherűrhajót, amelybe az űrállomás személyezte a világűr-tartózkodás rekordját tartó Jurij Romanyenko és Georgij Grecsko, elhelyezte feleslegessé vált tárgyait, a feladatukat betöltött berendezéseket és műszereket, leválasztották a Szaljutról.

A Progressz-2 teherűrhajót hasonló céllal küldték Föld körüli pályára pénteken. A teherűrhajó, amely fedélzetén ismét üzemanyagot, tudományos berendezéseket, műszereket, a tartós űrtartózkodáshoz szükséges „közösségletti” cikket, élelmiszert és friss ivóvizet szállít, előreláthatólag vasárnap csatlakozik a Szaljut 6—Szojuz—29 űrkomplexumhoz. A teherűrhajó viszi az űrpostát is Kovaljonoknak és Ivancsenkovnak, köztük a legközelebbi hozzátartozóktól küldött válaszleveleket is.

A Progressz-2 fedélzeti berendezései a telemetrikus adatok tanúsága szerint kifogástalanul működnek.

RÁDIÓTELEK

JAMAICA ALLAMMINISZTERE BUDAPESTEN

Huszár Istvánnak, a Minisztertanács elnökhelyettesének, az Országos Tervhivatal elnökének meghívására pénteken hazánkba érkezett Richard Fletcher, Jamaica államminisztere, pénzügyi és tervezési miniszter.

SZOLIDARITÁS DÉL-JEMEN MELLETT

Pénteken a Magyar Szolidaritási Bizottság elnöksége ülést tartott Belgrád-rakparti székházában. Megvitatották a bizottság előtt álló aktuális feladatokat, majd állásfoglalást hoztak nyilvánosságra a dél-jemeni helyzettel kapcsolatban. Az állásfoglalás hangsúlyozza: A Magyar Szolidaritási Bizottság elnöksége a leghatározottabban tiltakozik az arab reakció és a nemzetközi imperializmus legújabb manővere ellen, felhasználva a reakció által okozott dél-jemeni belpolitikai nehézségeket, teljes politikai-gazdasági blokádot alá akarják helyezni az országot. A Magyar Szolidaritási Bizottság elnöksége egész szolidaritási mozgalmunk nevében, a jelenlegi súlyos helyzetben to-

vábbi támogatásáról és aktív szolidaritásáról biztosítja a baráti dél-jemeni népet.

SZADAT BÉCSBEN

Dr. Bruno Kreisky osztrák szövetségi kancellár meghívására pénteken délután hétnapos hivatalos látogatásra Bécsbe érkezett Anvar Szadat egyiptomi köztársasági elnök. Tervek szerint az egyiptomi államfő vasárnapig Bécsben marad — ha a tárgyalások elhúzódnak, esetleg hétfőig is —, majd néhány napot pihenéssel tölt Salzburgban.

KOMPROMISSZUM

Péntek hajnalra enyhült a helyzet Ausztria határállomásain, miután a kormány tagjai és a hétfő óta sztrájkoló közúti szállítási vállalatok képviselői hajnalig tartó ülésükön kompromisszumos megállapodásra jutottak. A kormány továbbra sem hajlandó visszavonni a közúti szállítási adóról július 1-én életbe léptetett törvényt, hajlandó azonban kártalanítani a szállítmányozókat abban az esetben, ha más országok is — az osztrák intézkedésre adandó ellenlépésként — adóval sújtják az osztrák teherjárműveket.

Életbe lépett a magyar—amerikai kereskedelmi egyezmény

A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között Budapesten 1978. március 17-én aláírt, a Magyar Népköztársaság és az Amerikai Egyesült Államok közötti kereskedelmi kapcsolatokról

szóló megállapodás életbe léptetésére vonatkozóan 1978. július 7-én Budapesten jegyzékváltásra került sor. Ezzel a magyar—amerikai kereskedelmi egyezmény életbe lépett. (MTI)

A vasutasnap előtt

Szolgálni

Kórházban találkoztam vele. Néhány napja volt még a nyugdíjig. Egyetlen munkahelye volt egész életében. Feküdt — súlyos fájdalmak között — a kórházi ágyon, és reménykedett: szeretnék még legalább egy hetet szolgálni. Így mondta: szolgálni. Később, amikor jobban összeismerkedtem vele, pontosan megértettem ennek a szónak az értelmét. A nyugdíj felé közeledő vasutas azt fogalmazta meg ebben a szóban, amit tanult, megszokott, élt. A munkáját szolgálatnak tartotta. Próbáltam vitatkozni is vele... Nevetett.

A jó ügyet nem támogatni kell, nem dolgozni érte, hanem egyszerűen csak szolgálni, mondta. A kisembereknek — folytatta — és ilyenek majdnem 140 ezren vagyunk a vasútnál — senki sem figyel a nagy eredményeire, mert ilyenek talán nincsenek is. Az utasok, az egész ország lakossága soha nem veszi észre azt, hogy jól dolgozunk, mert az természetes. Csak azt látják, ha néha fáradtak va-

gyunk, s nem olyan udvariasak, mint ahogy elvárják... A mi munkánk: szolgálat. Ez adja nekünk az erőt. Tudja, valamikor ez nyugdíjas állás volt, s ezért jöttek ide szívesen az emberek. Ma már mindegyik nyugdíjas állás... De a szolgálat, a vasutasok készsége az ország szolgálatára — ez változatlan. És nem a sok pénzért csináljuk. Egyszerűen azért, mert tudjuk, hogy fontos a munka. Én még ma is úgy vagyok néha, hogy egy-egy távoli városban járva, ha meglátok egy hasonló egyenruhában járó szakit, megdobog egy kicsit a szívem. Testvéremnek érzem. Nem tudom, hogy a mai fiatalok hogy vannak ezzel; félek, hogy ezt a közösségi szellemet talán nem őrzik már úgy, mint mi, a régiék. De nem vagyok pesszimista sem. A vasutasoké mindig nagy család volt — az is fog maradni.

Hogy miért? Egy idő óta egy könyvből is tudjuk: mert „a mozdony füstje megcsapta őket”.

P. F.

Makarenkóéknál

Nagylaposnál kiugrott a oda hívhatnak még egyszer gép, felszaggatta a síneket, összetörte a talpfákat a kilométereken át vonszolt acélmonstrum. A mozdony csak húzta, húzta, s mire a vezető észrevette a bajt, már több százézer kár keletkezett. Vágányzár, sokórás vonatkésések: bosszús utasok hada szidta a MÁV-ot.

— Ez lehetett úgy három éve. Akkor már érvényben volt a brigádnak az a vállalása, hogy minden tagja bead egy újítást. Mi ezt a balesetet, mármint a pályaeépítő gép kisiklását nagyon komoly esetnek tartottuk, s tudtuk azt is, hogy nem egyedülálló. Spekuláltunk, és rájöttünk, azon nem tudunk segíteni, hogy a gép ne ugorjon ki egy rosszul sikerült váltoáthaldásnál. De azon már igen, hogy a mozdonyvezető ne a sínek mellett vontassa a kisiklott gépet! Szerkesztettünk egy jelzőberendezést, amely tudtára adja a vezérnek, hogy baj van, állj. Azóta a mi területünkön nem volt nagylaposi katasztrófa. Pedig azóta is siklott ki ilyen gép.

— Vagy itt van például a pályaalap-tömörítő gép. Ennek a kapcsolószekrényre olyan félresikerült megoldású volt, hogy rendszeresen elromlott. Köztudott volt: a tömörítőgép hetenként 3-4 napig „pihen”. Javították a kapcsolószekrény meghibásodása miatt. No, ezt átalakítottuk. Két éve elfogadták az újítást kísérletre, az idén pedig megtudtuk: országosan bevezették az összes ilyen típusnál. Most a gépek folyamatosan dolgoznak.

— Ez minden? — Sorolhatnánk százig. Unalmas lenne.

Ha unalmas nem is, de hosszú. Helyette annyit: a MÁV Szentesi Építési Főnökség szegedi gépállomásának Makarenko szocialista brigádja fennállása — 1959 — óta száznál több újítást dolgozott ki. Az üzem megkarbantartása az újítások nyomán 2 millió 300 ezer forint volt.

— A brigádnapló arról ír, hogy 1977-ben nyolc helyen 1489 óra társadalmi munkát végeztek. Tizenötven vannak. Mindig öröm az ellenszolgáltatás nélküli munka, vagy púp a hátukon?

— Púp! De nem ám „csak úgy általában” a társadalmi munka, hanem az, amelyik kedvet szegi az embernek. Igen, most mit néztek, meg kell mondani! Százötven órát dolgoztunk a SZVSE-pályán a rügófal körüli munkákon. Minek? Most mit látok, rossz ránézni. Felverte a gaz, olyan, mint az őserdő. Hát engem

tény. Egy makarenkós nem támo lyoghat részegen az üzemben... Nekem voltak előzőleg — hogy mondjam — kilengéseim. Azóta, hogy tag vagyok, nincsenek.

— Szigorral nevel? — Segítséggel.

— J-nak munkafegyelmi problémája volt. Elrontott egy széria munkadarabot, mert „elnézte”. Fegyelmi szaga volt a dolognak. A brigád vezetője intézte el saj atáskörben.

— Simítsa el?... — Szó sincs róla! Vállaltuk, hogy újra gyártjuk, ami nem sikerült neki. Brigádtagról volt szó...

— A brigádvezető? — Vincze János, a Szocialista Munkaverseny Győztese. A szovjet párt- és szak szervezeti kitüntetés a Szovjetunió fennállásának 60. évfordulója tiszteletére kaptam. Szerintem csak azért én, mert brigádvezetőnek jár. A brigádom az érdem.

— A brigád? — Kétszeres aranykoszorús a Makarenko brigád, 1973-ban és 1974-ben a Magyar Államvasutak Kiváló Brigádja, 1975-ben a Közlekedés, Posta és Hírközlés Kiváló Brigádja címet érte el. Hadd soroljam név szerint: Lajos Lajos hegesztő, Sári János esztergályos, Kun Sándor motorszereelő, Gémes Sándor esztergályos, Jármai András villamosági műszerész, Kis-péter József esztergályos, Koncsek László szerelő, Tóth László, Börcsök György, Simon Ferenc és Budavári István és Bálint Béla motorszereelő, s végül, de nem utolsósorban: Hegyi Katalin üzemmérnök. S még valamit. Nehogy azt higgyék, hogy a gépállomáson csak a Makarenko brigád létezik. A Zója és a Zalka Máté ugyanolyan jó brigád.

— Vasutasok ők is? — MÁV dolgozók! Mi is.

— Önfegyelmre! Ez nem pirosetűs szöveg, hanem

Igricz Zsigmond

Kiváló vasutasok kitüntetése

Hagyomány már, hogy július második vasárnapja a Szegei Igazgatóságának dolgozói közül Kiváló Vasutas vasutasnap alkalmából a Nyugati-pályaudvaron tartott ünnepségen Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter 51 vasutast tüntetett ki a kiváló címmel. A 71 miniszteri és 125 vezérigazgatói dicséretet ma szolgálati helyükön adják át a feladataikat példamutatóan

ellátó vasutasoknak. A MÁV Szegei Igazgatóságának dolgozói közül Kiváló Vasutas vasutasnap alkalmából a Nyugati-pályaudvaron tartott ünnepségen Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter 51 vasutast tüntetett ki a kiváló címmel. A 71 miniszteri és 125 vezérigazgatói dicséretet ma szolgálati helyükön adják át a feladataikat példamutatóan